

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНИ

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХД, БРОЙ 21
e-mail: sinizdat@gmail.com

СОФИЯ, 1-15 НОЕМВРИ 2011 г.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

ЦЕНА 0,70 лв.

НАЧАЛО НА РОЖДЕСТВЕНИЯ ПОСТ Коледни забавезни

ИКОНА

Свети архистратуз Михаил от манастира в Мандамагос
Стр. 5

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

- Светите архангели Стр. 5
- История на Рождествения пост Стр. 1-6

АКТУАНО

- За звъра – атракция по лентните курорти
- Ваксина против гухоното Стр. 6

НОВИ КНИГИ

„Нашата надежда“
Архимандрит СЕРАФИМ
Стр. 8

ЧУДОТО НА СВЕТОСТА

Мандамагос – домът на св. архангел Михаил

Стр. 1-4

СКАЛА НА ДЪЛГОТЪРПЕНИЕТО

Светейшият Български патриарх
Максим отбеляза своята
97-годишнина

На стр. 3

Рождествения пост

Според Тимка (Уставя) на БПЦ Рождественият (Коледният) пост е първият по своята продължителност след Великия пост. Той е четиридесетдневен и не е така строг като Великия и Богородичния пост, като е подобен на Апостолския (Петров).

Започва от 15 ноември и завършва на 24 декември.

През първата седмица на Рождествения пост и от 20 до 24 декември освободително се консултира само растителна храна с олио. През останалите дни на този пост (без зръна и петка) се разрешава риба. Беспробиваща животина (олонци, мляко, околони и др.) също е разрешена за този период.

Човек, който се готви за изтоял и пр. Прощасте, с необходимо предварително да уточни с изповядващия си нацива и стелитата на постове. Който е болел или има хронични заболявания, непременно трябва да се консултира с изповядващия си, като му съобщи и местенето на лекаря.

Датите, на които трябва било отбелязвано, също било различие: в западните църкви – на 25 декември, в Антияна – на 4 януари, в Александрия – на 18 или 19 януари, или на 29 май. Малоаянските църкви го чествали на 6 или 10 януари. Едва в края на IV в. в началото на V в. настъпило относително единство в отбелязването на Рождество Христово и всички църкви, с изключение на Арменската, започнали да го празнуват на 25 декември.

На стр. 6

История на Рождествения пост

Това при християните от западните църкви започнало около 350 година. При източните то било въведено от св. Григорий Богослов през 380 г., като Антияна последвала – през 375 г., Александрия – през 432 г. при св. Кирил Александрийски († 444). Йерусалим – при патриарх Ювеналий († 458).

Утвърдяването на 40-дневния пост, свързан с деня 25 декември, в който се чества Рождество на Господ Исус Христос, станало сравнително късно – през XII век. То било в тясна зависимост от определената датата на то на събитие, във връзка с което се формира този втори по своята значимост Господски празник след Възкресение Христово (Пасха, Великден).
Обязателност на празника Рождество Хри-

МАНДАМАГОС – домът на св. архангел Михаил

„На много места по света се почита патроната ма, но в Мандамагос: в моят дом“ – това била думи на самия св. архангел Михаил, когато се явил на млад мъж от Алмаа със заповед да отнесе мляк в манастира му край с. Мандамагос на о. Лесбос (Митлици).

И наистина, благочестивите поклонници дошли тук усещат с цялото си сърце и душа, че се намират на особено място – неизчерпаем избор на благодатни чудеса, непресъхващ дори до днес, и според силата на вървата умопомрачаващи се за просъба на болящото събитие име.

Чудотворната релефна икона на св. архангел Михаил

Чудотворната икона на св. архангел Михаил от манастира „Таксидри (Св. Архангел)“ край Мандамагос е съществена в целия зрящелен православен свят. Тя е релефна и украсена по своя Виз, занаято е модерна от ома, която е замесена с Кривби на осемдесет монаси, посочени от сардънския патриарх в дмения Х век. Предание е залязло жива историята за създаването на иконата.

От края на IX до края на X в. сарацинците парализирали всички непрекъснати остроурие на Византийската империя. Партирите били „ужасни“ на остропито население, млякбоса, грабежи и убийства неизбежно. Отпичали мляк, жени и деца, а после ги прогнали в робство по богатите тържища на Италия... Партирите, преброявани от иконя с Шархан, отпачна имали Железна да напачна и ограбят манастира на св. Архангел, но опитите им били неуспешни. Манастирски били като непрекъснато крепост с Високите си камени стени, зградя портата и кула. Две побява, но манастира били омави и възнако давали силен отпор на партирските нападения. Заповед преброяватиме им Шархан, воден от Железна с мляк и амбача да разори Железна обитие, измисли коверан план.

След възгата ступена жма, когато партирете си камени стени, зградя портата и кула. Две побява, но манастира били омави и възнако давали силен отпор на партирските нападения. Заповед преброяватиме им Шархан, воден от Железна с мляк и амбача да разори Железна обитие, измисли коверан план.

На стр. 4

Статья 1

мастерская еще в начале на Братство. Мы уже успели в нем работать, потому что...

Монастырский храм от XIX в.

Примерно в начале XVIII в. в Москве на территории монастыря, в районе где сейчас находится храм, было построено здание, которое сейчас называют монастырским храмом XIX в.

Встреча с архангелом Михаил

Участники мероприятия в своем составе имели архиепископа, а также священника, протоиерея, священника, монахов, а также представителей общественности. Встреча прошла в атмосфере благоговения...

Встреча с архангелом Михаилом состоялась в начале октября в Москве. Встреча прошла в атмосфере благоговения, участники мероприятия...

до шкотовые osoby и в гурьбы за покаяния. Но упрямые и буйные и разорвавшие соборные вольны при неблагоприятных обстоятельствах...

Нашел один из соборов более молодой старец, в котором он проводил много лет своей жизни. Он рассказал о жизни в монастыре, о трудностях, с которыми пришлось столкнуться...

Издан по случаю дня рождения святителя

Ученые отметили юбилей святителя Иоанна, митрополита Московского, и издали книгу, посвященную его жизни и деятельности.

Ученые отметили юбилей святителя Иоанна, митрополита Московского, и издали книгу, посвященную его жизни и деятельности. Книга посвящена его деятельности в качестве митрополита...

Ученые отметили юбилей святителя

Ученые отметили юбилей святителя Иоанна, митрополита Московского, и издали книгу, посвященную его жизни и деятельности. Книга посвящена его деятельности в качестве митрополита...

Обновление монастыря

Обновление монастыря началось с реставрации храмовых сооружений. Работы ведутся в нескольких направлениях: восстановление стен, кровли, замена оконных рам...

А в Скору мой друг, пришедший за нею в начале ноября, сообщил, что она была в Москве, была в монастыре, что раба Божия...

Примерно два года назад в монастыре давали читать Библию. Читали Библию в монастыре, читали Библию в монастыре...

Участники мероприятия в своем составе имели архиепископа, а также священника, протоиерея, священника, монахов, а также представителей общественности...

Обновление монастыря

Обновление монастыря началось с реставрации храмовых сооружений. Работы ведутся в нескольких направлениях: восстановление стен, кровли, замена оконных рам...

ЦЕРКОВЕН КАЛЕНДАР

Дата дня рождения святителя Иоанна, митрополита Московского, отмечается 20 октября. В этот день вспоминают его жизнь и подвиги...

Святого архангела Михаила

Святой архангел Михаил является одним из высших ангелов. Он считается покровителем воинов и защитником христиан. Его день рождения отмечается 21 сентября...

Святителя Иоанна, митрополита Московского

Святитель Иоанн, митрополит Московский, является одним из великих русских святых. Он был митрополитом с 1764 по 1809 год. Его жизнь и деятельность были посвящены служению Церкви и народу...

С дьяком церковнослужителем в Митрополитском кафедральном соборе в Москве.

Участники мероприятия в своем составе имели архиепископа, а также священника, протоиерея, священника, монахов, а также представителей общественности.

Участники мероприятия в своем составе имели архиепископа, а также священника, протоиерея, священника, монахов, а также представителей общественности.

С дьяком церковнослужителем в Митрополитском кафедральном соборе в Москве.

Продължение от стр. 20

Още при акостирането на ферибота в пристанището на Скала си пролича, че Патмос на истинна е „Светият остров на Егейско море“ (както го рекламира в пътеводителите) – сред пестра гъста на прашката се марила обсадени в черна манастир и манахини.

След като се настанихме в едно малко семейно хотелче, решиме да не губим време, а веднага да се отпразним към двата най-важни „обекта“ – манастира при пещерата на Апokalipsis и този на връха, посветен на св. Йоан Богослов. Пренасяйки най-предупреждението на местните жители, че в този слободен час (около 15 %) манастирите вече са затворени, с бодра стъпка се започнахме по склона, крачейки по „поклонническата“ пътека. В началото тя беше „дървока и паникьорана“ със заоблени камъни, а по-нагоре влизаше в го-

тините. Но поулзиме и „подарък“ – великолепните картини, които рисуваше по небето с лъчите си изгряващото слънце в червено, златно и розово.

Отпочинали, в утринната прохлада още по-бързо се изкачихме до манастира на Апokalipsis. Този път вратата беше отворена. Всъщност входът с най-горната точка на обиквата – белените страни се случиха по склона към пещерата, следвайки релефа на склона. Според предварително съставения план цялото за манастира по-обстойното си запознаване със светите места на острова от м-ра „Св. Йоан Богослов“, но се отбихме и тук – за да се поклоним в св. Пещера, макар и набързо, и да се информираме още по-добре за „работното време“ и богослужената. Утрента тълко свършваше, когато влязохме в пещерния храм. Почти нямаше хора, пеза никой от момчетата, с които вече се познавахме от „Патмоядлата“. Благодарен трепет ни изпълва, когато повисни класе стени – в място, освете-

Поклонническо пътуване до Патмос седемте църкви на Апokalipsis

ра и се превръщаше в горска пътека. Вечерта беше интересно – на слъдните кактуси, нагрънати от коните; мушкетарите и фуксите, които растаха напрано в лещите; асметините и хибискусите, които украсяваха удиците и дворовете. Когато влядохме и банювана пазма, вече бях съвсем сигурни, че тук няма нима. Нещо повече – че ако в античността римляните определяли полуостровния вулканичен островче Патмос като място за безраздатно заточение, то сега – благодарение на благословението и на популярността на св. ап. Йоан Богослов то се беше превърнало в църковна градина.

За съжаление манастирите наистина се окаляха заточение, която малко вече натам (че не можахме да влезем, но и не заради че има ред и той се спазва). Тосет, тук го няма стража – да не обидим хората! Хората, ако са „благочестивы и православны“, ще знаят, че манастирите са за атракционни, които трябва да са винаги на разположение на публиката, а места за подвижнически живот, изградени се върхоци и в съблюдаване на „разпределено на времето“, предпазливо допускат на посетители само в определени часове на деня.

Единственото място, което можахме да посетим в първия си ден на Патмос, беше първото училище, наричано ратворно „Патмоядлата“. Основано преди почти три столетия (през 1713 г.) от преп. Макарий Калогерас, това учебно заведение е изградено през догадите на турското робство ратво на местен „Минерситет“. Върхоци това сравнение не е прекалено – за качеството на неговото обучение свидетелства и фактът, че от него са излезли 70 епископи и 4-ма патриарси. Първоначално се е помещавало над пещерата на Откровението, сикан за да се подкрепят основата на правдолюбивото божовение – в Божествено откровение – Писание и Предание, усвоявано не само чрез четене, но и с молитва и пост. Зашото така – с молитва и пост – го получиха и самият ап. Йоан Богослов. Едва през 1947 г. била построена сегашната импозантна била градина на стотини метра над манастира на Апokalipsis. Прекриващите прага на прославеното училище, водени от железното да узнаем как сега функционира то. Обаче не можахме да се срещнем с нито един от преподавателите, понеже след края на занятията, те си бяха отишли. Смянаристите, обучаващи се там, бяха петнайсетина момчета, между които една се намери едно, знаещо английски, та да можем да се разберем. От него узнахме кога ще са отворени манастирите, кога ще има служби в „Апokalipsis“ (манастира под тѳ), кога ще успеете човеза да посет. Малко усещение беше поклонението в семинарския храм, украсен с кубани икони, между които и на основателя – преп. Макарий.

Вторият ден на Патмос започна за нас преди запораване – може би от нестрирение да се докоснем до све-

Манастир „Св. Йоан Богослов“

та забрана за снимане. А наляг трябваше да покажем тези чудни места и в България!

Ето ни отново пред железната врата на „Св. Йоан Богослов“. Според разписанието (до нея) трябваше отпавда да е отворено. Но не беше. Хванахме дажме върхоци непонясна (дако никой ни чуе), чаканаме... Добре, че ни забеляза един човек, току що отвори магацинчето си за сувенири. Той се обиди в манастира по GSM-а си и след по-малко от три минути най-после прекарвахме прага на обиквата. Вероятно и ние да не давах да се снимам, но изнозвизвайки, че не срещаме никой по пътя си, запечатахме всичко по-интересно. Малко неприятно раздвоение – иска ти се да се потопиш в светината и да се прелети само на превъзпитаното на съпращахословието си с нея; но в същото време искаше, че може би това ще е единствен ден и час, в който ще можем да запечатим на снимка всичките тези красоти, чрез което после в Родината стотини (а може би и хиляди) наши брати и сестри ще извършат делено поклонничество по Патмос и светите му места. Още в първите метри се мудия напред по-напред да гледаш – дали към извисяващите се тълмоисни крепостни стени, увеличени със тѳбери; към „убийните“ ти (отвори над вратите, откъдето са излизали гордоно много върхо мапалдистите), или към белите или гилъбелни, приотварящи се в нинише по идиовите; или към красивите моайки, които те пострешат още при входна – на Христос, св. ап. Йоан и преп. Христофл (основателя на манастира). Криволицен ходиш на открито и не голямо, но живописен дюр с цѳдълни непознати цвѳта и красиви яри. Взяво забелягаме входа на храма – главния от общо осемте манастирски цѳркви и параклиси. Върхоци тѳ да е излязо вграден в манастирския корпус. Не се изкажд нито кулол, нито кръст – изкажд се възнен притвор, тесни, но богато резбовани дървени врати, а най-вече приличат внимането красивите стенописи (от XVII в.), изобразяващи предимно сцените от житието на св. Йоан Богослов. Тѳко влязохме във вътрешния притвор, потънал и потънал през колото излузвато икона на св. ап. Йоан, дарена (според преданията) от император Алексий I Комнин.

Следва

Старофорени ик. Павел ГРЪКОВ

Църковното училище на Патмос

Манастир „Апokalipsis“ при пещерата на Апokalipsis

АБОНАМЕНТ 2012

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА
НАЙ-АВТОРИТЕТНО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Име _____

Презиме _____

Фамилия _____

гр./с. п. код _____

общ. _____

обл. _____

ж.к./ул. _____ №. Ет. _____

вх. _____ ап. _____ тел. _____

Изпращайте на адреса на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков бордери или пощенски запис).
МОЛЯ, ИЗПИСВАЙТЕ ТЪЧНИЙ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК!
АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

Скала на дълготърпението, пример за смирение и кротост

От стр. 3

След празничните богослужения по покрана на Бачковската света обител Негово Свещейство патриарх Максим и придружаващите го архiereи на БПЦ отпътуваха за гр. Пловдив, където, съгласно прединформативна програма, пролязиха празничната по повод 97-годишнината на Свещейния на патриарх Тържествен камбанен звън, в съзвучие с трепета и радостта на събралото се свещенство и богомолен народ от богохранимата Пловдивска епархия, посрещна Негово Свещейство. Първото синовиално любезно и почетно изрази спарийският им архiereи – високопреосвещенният Пловдивски митрополит Николай, който посрещна Свещейния патриарх начело на дълъг шпалир от свещенослужители на епархията и голямо множество миряни. Празничното настроение в този ден се подсилваше и от блестя-

Молбен в Бачковски манастир

ния Божий народ на Пловдивската епархия, митрополит Николай пожелал: „Бог нещело да Ви дари с крепко здраве и благодатно дълготрие в както досега, тъй и завнапред под вдъхновението на Светия Дух благоуспешно да ръководите Българската православна църква по пътя на вярата и спасеността!“ И е пригласил още синовиално любезно и приветливо сърце отпразнуване от името на народа, към Вселенската Бога възлюбил от св. Литургия. „В първия момент, Господи, Свещейния наши отец Максим, Патриарх Български, когато си подари на Твоята света Църква в мир, неердим, почетан, здрав, дълготривостен, правдо правец словото на Твоята истина“. (Пълното слово може да прочетете на стр. 3).

В дар на Свещейния патриарх Максим митрополит Николай поднесе свирчалки и омафор. Свещейният патриарх отвори на жеста, като подари на архiereи свесто-

Митрополит Неодим чете пообразителното слово от икото на Св. Марина

Патриарх Максим в митрополитската катедрала „Св. Марина“, Пловдив

Пловдивското свещенство и ярази синовиално си общ към Свещейния на патриарх

ния в своята позлата и чисти багря напълно обновен митрополитски храм „Св. Марина“.

В чест на височайшия рожденик, Пловдивският митрополит Николай и спарийското свещенство отслужиха молебен, по време на който Негово Свещейство и синовиалните архiereи взеха молявито участие от соля на храма.

Трогателни бяха думите, които отпразнува митрополит Николай към Свещейния патриарх Максим, думи на дълбока признателност, почет и из-скрешено уважение и любов.

Подобно на св. Елисавета при срещата ѝ с Пресвета Богородица, митрополитът възкликна в израз на несаторничаво развост на спарийското църковно изпълнение: „Откаже ни е тази радост да дойде при нас ангелът на многострадлната ни Църква, Негово Свещейство Българският патриарх Максим!“ Като изрази благодарност, че Негово Свещейство е избрал именно Пловдивска епархия и храма, досега икото на св. Марина, чиято име той е принес в най-ранния възраст при своето кръщение и чийто пример е следвал, митрополит Николай молитвено благодари на Бога, че ни е дал така търпение, какъвто ни е нужен, скала на дълготърпението, пример за смирение и кротост“. Архиепископ каза още, че няма човек, който да не чувства, че присъства на историческото събитие и да не муства сърцата благодар, излизаша се вътрешно събрани в митрополитския храм на Пловдив; че в отговор на истинската ставенова скала дълготърпелива и пълна с благодатна любов, с която Свещейния патриарх Максим дари верните чела на Църквата, свещенник храм на Пловдивска епархия му дари в този празничен ден своята синовиална предана и искрена обич, но и неизменно си трупа по обрявката на пастовото на Негово Свещейство в проследите на тази епархия и верността на епархиални, които добре знаят кой е техник патриарх.

Митрополит Николай припомни още подвига на служещия на Негово Свещейство, преминало в тежки местини арестна, и любима му пример да не търси възмездие за гонителите, които узурпират на Църквата и него самия, знаейки, че ако Господ е с него, никой не може да бъде против него.

Като го похвалиха от името на честния клир и вер-

Молебен от църковното тържество в Пловдив

Покриване в Бачковската св. обител

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНЮД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245
МОЛ: Танка Христова
Отговорен редактор на броя:
Ануша Христова

Материалите се приемат в електронен вариант.

горска икона на Божията Майка и на неговия небесен покровител св. Николай Мирликийски.

Празникът продължи с празничен обяд в митрополитския дом, специално оборудван в чест на посещението на Негово Свещейство е архiereи.

Александра КАРАМИХАЛЕВА
Снимка: Пловдивска митрополита и
Атанас ДИМИТРОВ

НОВИ КНИГИ

Излезе от печат третото издание на една от класическите за Църквата ни книги „Нашата надежда“. То е излязло обикновено по отношение както на своята предначертана подготовка, така и по своя художествена вид, който заслужава на любовна и благодарна пасторска текст.

„Нашата надежда“ се явява продължение на книгата „Нашата вяра“. Нови автор е приснопаметният архиепископ Серафим. Систем се от просветителски беседи вътре в Българската св. за дълбока тълковане на значението ѝ за живота на християнина. Всяко от блаженствата, уклавни от Св. Свещейство Насе Христос в Проводата Му на планината, е разглеждано откъм популярна за времето на автора метод на излизане на конкретни подобрения и грехове, свързани с всяко едно от тях, и конкретизиране вътре доховната му целност.

Целната на книгата (7 лв.) я прави достояние основно за духовнише културата, за които е предначертана като учебно помагало, но и за най-широк кръг читатели.

При закупуване на количеството над 10 броя се полага 20% отстъпка. Телефон за поръчки: 02 / 980 30 16.

Синовиално издателство

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

Банкова сметка на Синовиално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабун“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

Сумите да се извършват с пощенска запис или по банкова сметка, в която да се извърши точният адрес и пощенският код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещенни текстове и изобразения и не бива да се използва за бановна нужди.